

- 1 ועד כדי כך, שבגלל זה "לא היה עמהם בחנוכה, לא הוא ולא שבטור", היינו, שגם שבט לוי - שמצד
 2 גדול מעלתו שהובדל לעבודת המקדש⁷² היה גם הוא יכול לפעול המשכת ריבוי אור - לא השתתף
 3 בחנוכת המזבח, בגלל היותו "שבטור", שמתייחס אליו, והיינו, שאהרן תלה זאת בחסרון שלו (ולא בחסרון
 4 של מישהו אחר - להיותו "אוהב את הבריות"⁷³, אפילו "בריות בעלמא"⁷⁴).
- 5 ונמצא, שחלישות הדעת שהיתה אצל אהרן בגלל שחשב שהעדר השתתפותו בחנוכת המזבח היא
 6 בגלל הקלקול שלו - הוא ענין עבודת התשובה.
- 7 ועל-ידי-זה זכה שעבודתו בהדלקת הנרות תהיה בתכלית השלימות - "שלך גדולה משלהם", וכפי
 8 שמעיד הכתוב "ויעש כן אהרן"⁷⁵, "להגיד שבחו של אהרן שלא שינה"⁷⁶, והיינו, שלמרות כל העילויים
 9 הרוחניים שהיו בעבודתו בהדלקת הנרות, עשה את כל הפעולות הגשמיות בתכלית הדיוק, מבלי לשפוך
 10 את השמן כו"⁷⁷, היינו, שההמשכה למטה היא באותו אופן כפי שהענינים הם למעלה.
- 11 יא. על-פי-זה יובן גם דיוק הלשון במענה של הקדוש-ברוך-הוא לאהרן, "חייך, שלך גדולה משלהם
 12 כו'", "חייך" דייקא, לשון שבועה:
- 13 לכאורה אינו מובן: מהו הצורך בענין של שבועה - הרי גם איש פשוט שישמע ענין מסויים
 14 מהקדוש-ברוך-הוא, בודאי יאמין לו. ובפרט שהמענה "שלך גדולה משלהם" הוא ענין המובן בשכל
 15 הפשוט, ולכן מצינו כמה וכמה הבטחות של הקדוש-ברוך-הוא גם ללא שבועה. ואם כן, מדוע בענין זה
 16 היה צורך בשבועה דוקא - "חייך"?
- 17 והביאור בזה - על-פי האמור לעיל:
- 18 המענה "שלך גדולה משלהם" כשלעצמו - אינו מספיק, כיון שעדיין יוקשה לאהרן: למה הוצרך
 19 הקדוש-ברוך-הוא להמתין משך זמן עד שתחלש דעתו? ולכן הקדים הקדוש-ברוך-הוא ואמר לו: "חייך
 20 כו'", שבזה ביאר לו התועלת שבחלישות דעתו, שדוקא על-ידי-זה נעשה אצלו תוספת חיות - שזוהי
 21 המעלה של בעל-תשובה, שניתוסף אצלו מציאות חדשה של חיות, והרי חיות הוא ענין שלמעלה מהבנה
 22 והשגה (מדריגת הצדיק), שזהו גם ענין השבועה, שלמעלה מהבנה והשגה.
- 23 וזהו גם הטעם שענין השבועה כאן נאמר בלשון "חייך", ולא בשאר לשונות של שבועה - כי דוקא
 24 בזה נתבאר המענה על חלישות דעתו, שעל-ידי-זה נעשה אצלו העילוי דבעל-תשובה, כנזכר לעיל.
- 25 יב. ועוד ענין שיש ללמוד מפעולתו של אהרן בענין ד"בהעלותך את הנרות":
- 26 אף שלשון הכתוב הוא "בהעלותך את הנרות", "לשון עליה", הרי הכוונה בזה היא להדלקת הנרות,
 27 כמובן מפירוש רש"י⁶⁴ "כתיב בהדלקתן לשון עליה כו'".
- 28 כלומר: פעולתו של אהרן הכהן היא - לא רק לפעול עילוי ("להעלות") בנר שכבר דולק, אלא גם
 29 כאשר ישנו נר שלא דלק עד עתה, הנה אהרן הכהן בכבודו ובעצמו פועל בו להדליקו.
- 30 ועל-דרך-זה מובן בנוגע לפעולה עם בני-ישראל, שעל כל אחד מהם נאמר⁷⁸ "נר ה' נשמת אדם":
- 31 כאשר מדובר אודות פעולתו של אהרן הכהן - הנה לכאורה יש מקום לטענה שפעולתו צריכה להיות
 32 רק עם יהודים שהם במדריגת תלמידי חכמים, שבהם צריך לפעול עילוי נוסף כו', אבל בנוגע ליהודי
 33 שמתנהג באופן ד"עיר פרא אדם יולד"⁷⁹, להיותו בבחינת "נר רשעים ידעך"⁸⁰, וצריכים להתחיל לפעול
 34 עליו - יכולה פעולה זו להיעשות גם על-ידי ה"שמש" של בית-הכנסת... ורק לאחריו כן, בשעה שיהיה
 35 בבחינת "נר דולק", אזי יתעסק עמו כדי לפעול בו עילוי גדול יותר.

72 רמב"ם הל' כלי המקדש רפ"ג.

73 אבות פ"א מ"ב.

74 תניא פל"ב.

75 פרשתנו ח, ג.

76 פרש"י עה"פ.

77 ראה גם תורת מנחם - התוועדויות חמ"ז ס"ע 61. וש"נ.

78 משלי כ, כז.

79 איוב יא, יב.

80 שם כא, יז. משלי יג, טו. כד, כ. וראה תורת מנחם -

התוועדויות חמ"ה ע' 308 הערה 68. וש"נ.